

6 Regionaal

Haarlem en omgeving

Tekeningen Frans Post in Dublin

Leontien van Engelen

Haarlem * Alexander de Bruin, conservator beeldcollecties van het Noord-Hollands Archief, ontdekte in 2016 34 diertekeningen van Haarlemmer Frans Post. De 24 gedetailleerde tekeningen in gouache en 10 tekeningen in grafiet werden na de ontdekking getoond in het Rijksmuseum in Amsterdam. Nu gaan ze op reis naar Dublin. De National

Gallery of Ireland wijdt van 8 september tot en met 9 december een tentoonstelling aan de Haarlemmer. Naast de genoemde tekeningen wordt een aantal van zijn in Brazilië vervaardigde tekeningen getoond tijdens de expositie Curious Creatures. Daarnaast is ook het schilderij 'Brazilian Landscape with Sugar Mill' (ca 1660) uit de eigen collectie en het werk 'Gezicht op Olina' uit 1662 te zien.

Getal van de dag

50

smaken pepernoten

In de Pepernotenfabriek aan de Marktlaan in Hoofddorp, vandaag geopend, zijn pepernoten in vijftig verschillende smaken te koop. Er zijn ook smaken zoals crème brûlée en peanut butter crunch.

Hillegommer Quirien van Berkel gaat twee jaar Engels geven en nadenken op Oost-Timor

'25 is wel jong voor priester'

Sjaak Smakman
s.smakman@hollandmediacombinatie.nl

uiHillegom * Zeven jaar geleden op weg naar de Wereld Jongeren Dagen in Madrid had Quirien van Berkel tijdens een gebedsavond op de grens van Frankrijk en Spanje een diepe ervaring. God riep hem op om priester te worden. Die ervaring kreeg hij nog een paar keer, maar hij deed er niets mee. „Ik had daar geen zin in op dat moment, maar de gedachte liet me niet los.”

Nu, zeven jaar later en de basisopleiding voor priester achter de rug, weet de Hillegommer het nog steeds niet zeker. „Ik zou nu priester gewijd kunnen worden, maar ik ben 25 en dat is best wel jong om zo'n stap te zetten. Zeker in een land als Nederland, waar toch veel scepsis is over geloof en religie. Omdat maar heel weinig jongens kiezen voor het priesterschap, weet je dat het meteen heel hard werken is als je daar wél voor kiest. En als je alle schandalen in de kerk ziet, is het ook bepaald geen warm bad waar je in springt.”

Het is een van de redenen waarom Van Berkel na een jaar voorbereiding over een dikke maand voor twee jaar naar Oost-Timor vertrekt om Engels te gaan geven aan de Sacred Heart of Jesus High School in Baucau.

Twijfelen

De Hillegommer komt, het zal niet verbazen, uit een katholieke familie. Op zijn zesde werd hij misdienaar en de katholieke gezinsdagen werden trouw bezocht. Op de vastplantenkwekerij van zijn vader en zijn oom aan de Leidsevaart leerde hij de handen uit de mouwen te steken. Net als zijn drie zussen en twee broers werkte hij vaak mee.

Ambitie om - net als ooit zijn vader - het bedrijf van zijn vader over te nemen, heeft hij nooit gehad. Na het VWO koos hij in eerste instantie voor een studie civiele techniek in Delft. Dat bleek wel erg pittig en bovendien liet de gedachte aan het priesterschap hem niet los. Na een jaar twijfelen besloot hij alsnog die kant op te gaan. „Mijn ouders zeiden: we vinden dat heel mooi, als je wat anders wilt, dan moet je dat gewoon doen. Mijn vrienden begrepen het niet een-twee-drie, maar ze hebben het wel allemaal geaccepteerd.”

In eerste instantie bleef hij in de buurt: de eerste twee jaar van zijn opleiding waren op de Tiltenberg in Vogelenzang, daarna ging hij drie jaar naar Rome om theologie te studeren. Toen hij vorig jaar mei die studie afsloot vroeg hij - op dat moment pas 24 - tijd om na te denken én een oude droom waar te maken: ontwikkelingswerk doen. Hij had al eerder kennisgemaakt met Fidesco, een van origine Franse katholieke

Quirien van Berkel: „Ik ga de komende jaren heel veel over mezelf leren.”

missieorganisatie. Die werd in de jaren tachtig opgericht als antwoord op de vraag van Afrikaanse bisschoppen naar vrijwilligers voor ontwikkelingsprojecten die daarmee invulling wilden geven aan hun christelijke levensovertuiging.

Afrika

Afrika was ook het continent dat Van Berkel voor ogen had toen hij zich aanmeldde. „Het klinkt misschien een beetje naïef, maar scholen bouwen in Afrika en daar les geven is altijd een droom van me geweest. Ik had ook bij Fidesco het beeld voor me om straks ergens in de middle of nowhere in Afrika te zitten.” Het maandenlange traject dat hij doorliep bij de organisatie leverde echter een andere uitkomst op:

Azië, waarvan hij nou juist had aangegeven dat hij dat nou juist niet zag zitten. „Maar nu ik er meer over weet, zie ik het als een prachtige uitdaging.”

Watertank

Een uitdaging is het zeker: Oost-Timor is een van de armste landen van Azië en worstelt sinds de onafhankelijkheid in 2002 om verder te komen. „De mensen wonen er in heel kleine huizen, infrastructuur is er nauwelijks en stromend water is er helemaal niet. Waar ik ga wonen staat naast het huis een watertank waarin water zit om me te wassen - bij een tobbe, want een douche is er niet - en om te koken. Drinkwater moeten we halen in een jerrycan. Ik ga daar heen met een Franse vrijwil-

elkaar zijn aangewezen.”

Van Berkel gaat Engels geven, een taal die hij goed beheerst. Ook dat zal een uitdaging worden, weet hij. Als voormalige Portugese kolonie wordt er een beetje Portugees gesproken, maar de bewoners spreken vooral de eigen taal Tetun. Die is grammaticaal totaal verschillend van Engels - nog afgezien van het gegeven dat er drie verschillende grammatica's worden gebruikt. „Vervoegingen en persoonsvormen voor werkwoorden kennen ze niet: ze gebruiken voor alles hetzelfde woord. Uit de context van de zin moet je dan maar opmaken of het tegenwoordige of verleden tijd is. Bij Fidesco hebben ze ook gezegd dat ik geen al te hoge verwachtingen moet hebben van wat ik in twee jaar tijd kan bereiken. Schakel het productief zijn uit, hebben ze gezegd, want dan ga je jezelf alleen maar frustreren. Wellicht blijft het steken bij het leren van een paar woorden en zinnen, die dan een basis kunnen vormen voor de volgende generatie.”

Toekomst

Maar belangrijk is het wel, daarvan is hij overtuigd: „Engels is immers een wereldtaal. Om de economie te kunnen ontwikkelen via handel met het buitenland, is Engels onontbeerlijk. En als er wat beter internet komt in Oost-Timor, kun je met beheersing van het Engels enorm veel kennis ontsluiten. Wat ik daar ga doen is echt een investering voor de lange termijn.”

Hij is zelf al het Tetun een beetje aan het leren. En als hij op 5 oktober vertrekt, heeft hij daar nog drie maanden om zich de taal een beetje machtig te maken en te wennen. Het schooljaar loopt daar namelijk van januari tot december.

Hij kijkt uit naar de komende twee jaar: „Ik heb twee jaar de tijd om na te denken en ik ga daar heel veel leren over de wereld en levenservaring opdoen. Ik ga mezelf ook veel beter leren kennen zodat ik straks een weloverwogen beslissing kan nemen over mijn toekomst.”

Voor zijn missie is Quirien van Berkel ook afhankelijk van giften. Wie hem wil steunen, kan daarover alle informatie vinden op www.fidesco.nl

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

liger, die daar ook leraar wordt en we zijn daar de enige twee westerlingen dus we zullen behoorlijk op

De school waar Quirien van Berkel les gaat geven.